

En kort historie om Marijuana Anonymous

I juni 1989, mødtes repræsentanter fra Marijuana Smokers Anonymous (Orange County, Californien), Marijuana Addicts Anonymous (San Francisco Bay area) og Marijuana Anonymous (Los Angeles County) for at etablere et samlet tolv-trins program for hashafhængige. En mindre Marijuana Anonymous' gruppe i Seattle var ikke i stand til at sende repræsentanter på grund af omkostningerne, og en anden lille Marijuana Addicts Anonymous gruppe i New York lod høre fra sig senere. Denne første konference blev holdt i et propfyldt motelværelse halvvejs mellem San Francisco og Los Angeles i Morro Bay.

Indtil sammenlægningen ved den første konference var Marijuana Anonymous, Marijuana Smokers Anonymous og Marijuana Addicts Anonymous 3 adskilte organisationer. De var kun lige begyndt at kende til hinandens eksistens, selvom det ældste fællesskab havde eksisteret i 3 år. Grupperne var hver især bekymret for, at de andre ikke ville se tingene på samme måde som de selv gjorde. Var de alle tolv-trin programmer? Blev de tolv traditioner fulgt? Selv repræsentanternes kropssprog afslørede ved den første lille konference disse konflikter og bekymringer.

Det var en meget følelsesladet, udmattende og opløftende weekend. De elleve repræsentanter var hver især ankommet med deres eget fællesskabs særlige dagsorden, men alligevel lykkedes det dem at tilvejebringe nogle rimelige arbejdskompromiser. Resultatet af dette hårde arbejde blev undfangelsen af én samlet gruppe, nemlig Marijuana Anonymous. Scenen var sat for den næste konference, som skulle afholdes i oktober 1989.

Den anden Marijuana Anonymous' Unity Conference blev afholdt samme efterår, og denne gang deltog også repræsentanter fra gruppen i Seattle. To år senere lykkedes det også gruppen i New York at sende en repræsentant. Umiddelbart efter sammenlægningen af programmerne i USA, blev MA kontaktet af en anden Marijuana Anonymous' organisation i New Zealand. MA begyndte pludselig at tage form - og blev verdensomspændende.

Hver enkelt af disse små grupper var blevet oprettet en ad gangen næsten samtidigt uden, at grupperne kendte til hinandens eksistens. Men de blev alle startet af samme årsag: Deres medlemmer følte sig ikke godt tilpas i nogen andre tolv-trin gruppe eller selvhjælpsprogrammer. I de områder hvor møderne blev startet, følte de hashafhængige sig enten ikke velkomne eller ikke respekterede i de andre programmer. Og det skete, at medlemmer af andre fællesskaber stadig røg hash. Det hjalp på ingen måde.

I mange år blev hash ikke opfattet som et vanedannende stof. Hvis folk blev afhængige, var det enten noget, de forestillede sig, eller også var der bare noget fuldstændig galt med dem. Opfattelsen af stoffet har svinget fra hysterisk panik som i 1930'ernes propagandafilm

Reefer¹ Madness, til holdningen om at det var fuldstændig uskadeligt. For mange af os ligger sandheden et sted midt imellem. Afhængigheden af hash kan, ligesom mange andre former for afhængighed, være en langsom proces. Nogle hashrygere krydser aldrig grænsen fra forbrug til misbrug og udvikler ikke en afhængighed. For dem der blev afhængige var der ikke meget hjælp, og slet ingen forståelse, at hente. Så fordi der var et behov, og fordi tiden var inde, begyndte Marijuana Anonymous at spire frem her og der, næsten ligesom selve planten.

I Orange County sad en hashafhængig i flere uger alene et sted, hvor der blev afholdt andre tolv-trin møder og ventede på, at et andet bonghoved ville tilslutte sig. Der dukkede en enkelt op, så to, og til sidst var lokalet fyldt til randen. Lokalet blev hurtigt for lille. I Oakland rejste et pothoved sig til et andet tolv-trin møde og spurgte om, der var andre, der havde røget hjernen ud. Det var der. Der blev startet møder op i de afhængiges dagligstuer. Inden længe var dagligstuerne for små. I Los Angeles gik en hashafhængig til psykolog, som henviste hende til et tolv-trin møde, hvor hun ikke fandt nogen genkendelse. Så med hjælp fra psykologen startede hun og et par andre patienter et møde op på hans kontor. Kontoret blev hurtigt for lille.

Ved den første Unity Conference havde hver enkelt gruppe sin egen ide om, hvad der var bedst for alle. Nogle foretrak konceptet om ét enkelt formål, andre forholdt sig kritisk til de religiøse og kønsmæssige betydninger i trinnene og anden litteratur. Til sidst valgte MA at følge og tilpasse de tolv trin og tolv traditioner fra Anonyme Alkoholikere, fordi de har virket så længe og for så mange. Ligesom de andre tolv-trin programmer er Marijuana Anonymous et program til helbredelse og frigørelse – frigørelse fra at være slave af et stof.

Bandt kompromiser, der blev indgået, var ideen om et simpelt krav for at blive medlem i MA (tredje tradition; at have et ønske om at stoppe med at bruge marihuana), men for at varetage forpligtelser i World Service kræves det, at man er fuldstændig clean og ædru. Gruppen tilpassede også trinnene og traditionerne ved at ændre navnet på stoffet og ved at forsøge at fjerne kønsbestemte referencer til Gud. Eftersom dette er et åndeligt, ikke religiøst, program, forsøgte medlemmerne at undgå at definere, hvad ordet Gud eventuelt kan betyde. Således ville ethvert medlem, uanset hans eller hendes tro eller filosofi, få mulighed for at udvikle sin egen forståelse af en Højere Magt.

MA er nået langt, siden de første få hundrede medlemmer skabte det nye forenede Marijuana Anonymous. Der er over elleve tusinde eksemplarer af den første udgave af Liv med håb i omløb. Igennem historierne i denne anden udgave, deler nogle af vore medlemmer deres

¹ Reefer Madness er en film fra 1936, som handler om nogle gymnasieelever, der bliver lokket til at ryge hash og som resultat ender i mord, voldtægtsforsøg, trafikuheld, selvmord, og hallucinationer. De ender groft sagt i grotesk vildskab efter brug af hash.

erfaringer. De er skrevet til nykommeren, til den hashafhængige der stadig ryger, til alle der er interesseret i hvordan hashafhængighed påvirker et menneskes liv. De er skrevet for at lade læseren vide, at et "liv med med håb" virkelig er muligt.

Litteraturudvalget ved
Marijuana Anonymous World Service Conference